

Polityka Ochrony Dzieci

Preambuła

Preambuła Polityki Ochrony Dzieci Fundacji W Stronę Dialogu (dalej – FWSD).

Wszystkie osoby pracujące w FWSD i współpracujące z FWSD – zgodnie z wizją, misją i podstawowymi wartościami FWSD – aktywnie angażują się w działania wzmacniające bezpieczeństwo dzieci, szczególnie w kontekście ochrony przed przemocą oraz w ochronę i promowanie ich praw. W swojej pracy kierujemy się dobrem dziecka i jego najlepiej pojętym interesem. Postrzegamy dzieci jako osoby partnerskie w budowaniu przyjaznego, bezpiecznego i opartego na wzajemnym szacunku otoczenia, kierując się w działaniach przede wszystkim dobrem małoletniego.

FWSD osiąga swoje cele poprzez:

- edukację wielokulturową,
- promowanie postaw tolerancji, godnego traktowania, ochrony praw człowieka i swobód obywatelskich,
- działania profilaktyczne – minimalizujące ryzyko wystąpienia krzywdzenia dzieci,
- aktywizację społeczną i obywatelską osób cudzoziemskich,
- wspieranie integracji i spójności społecznej.

Działania te adresowane są zarówno do dzieci i rodziców, w formie indywidualnej bądź grupowej, jak też obejmują zakres prac systemowych we współpracy z władzami rządowymi i samorządowymi oraz innymi organizacjami i instytucjami.

Polityka Ochrony Dzieci FWSD oparta jest na polskim prawie, Konwencji o Prawach Dziecka, Międzynarodowej Karcie Praw Człowieka oraz dobrych praktykach polskich i zagranicznych.

Słowniczek pojęć/objaśnienie terminów używanych w dokumencie Polityka Ochrony dzieci.

Objaśnienie terminów

1. Pracownikiem/czką/x fundacji jest osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę, umowy zlecenia, B2B lub innej formy prawnej za wynagrodzeniem.
2. Współpracownikiem/czką/x fundacji jest osoba zaangażowana w pracę organizacji, w tym animatorzy/ki/x, edukatorzy/ki/x, wolontariusze/ki/x, stażyści/ki/x, konsultanci/ki/x.
3. Personelem fundacji są łącznie pracownicy/czki/x i współpracownicy/czki/x, o których mowa w pkt 1-2 powyżej.
4. Dzieckiem jest każda osoba do ukończenia 18 roku życia.
5. Opiekunem/ką/x dziecka jest osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego rodzic, opiekun/ka/x prawny lub opiekun/ka/x tymczasowy, w tym również rodzic zastępczy.
6. Zgoda opiekuna/ki/x dziecka oznacza zgodę co najmniej jednego z rodziców lub opiekunów dziecka. Jednak w przypadku braku porozumienia między rodzicami dziecka należy poinformować rodziców o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd rodzinny.
7. Przez krzywdzenie dziecka należy rozumieć popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę, w tym pracownika/czkę/x lub współpracownika/czkę/x fundacji lub zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbywanie.
8. Osoba odpowiedzialna za internet to wyznaczony przez kierownictwo fundacji pracownik/czka/x, sprawujący/a/x nadzór nad korzystaniem z internetu przez dzieci na terenie placówki oraz nad bezpieczeństwem dzieci w internecie.
9. Osoba odpowiedzialna za Politykę ochrony dzieci przed krzywdzeniem to wyznaczony przez kierownictwo fundacji pracownik/czka/x sprawujący nadzór nad realizacją Polityki ochrony dzieci.
10. Dane osobowe dziecka to wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka.

Zasady rekrutacji pracowników/czek/x i współpracowników/czek/x

1. Wszyscy pracownicy/czki/x i współpracownicy/czki/x FWSD sprawdzani są w Rejestrze Sprawców Przepływów na Tle Seksualnym (RSPTS).
2. Wszyscy pracownicy/czki/x i współpracownicy/czki/x FWSD sprawdzani są w Krajowym Rejestrze Karnym (KRK).
3. W uzasadnionych przypadkach pracownicy/czki/x i współpracownicy/czki/x FWSD pracujący z dziećmi dodatkowo składają zaświadczenie o niekaralności lub o braku toczących się postępowań karnych lub dyscyplinarnych (Załącznik 2).
4. Wszyscy pracownicy/czki/x i współpracownicy/czki/x FWSD pracujący z dziećmi posiadają odpowiednie kwalifikacje lub doświadczenie w pracy z dziećmi, potwierdzone poprzez odpowiednie dyplomy, certyfikaty lub referencje.
5. Wszyscy pracownicy/czki/x i współpracownicy/czki/x FWSD zobowiązani są do zapoznania się i przestrzegania zasad bezpiecznych relacji personel – dziecko (Załącznik 1).

Zasady bezpiecznej rekrutacji w Fundacji W Stronę Dialogu

Poznaj dane kandydata/teki/x, które pozwolą Ci jak najlepiej poznać jego/jej/x kwalifikacje, w tym stosunek do wartości podzielanych przez organizację, takich jak ochrona praw dzieci i szacunek do ich godności.

Organizacja musi zadbać, aby osoby przez nią zatrudnione i współpracujące posiadały odpowiednie kwalifikacje do pracy z dziećmi oraz były dla nich bezpieczne. Aby sprawdzić powyższe, w tym stosunek osoby zatrudnianej do dzieci i podzielania wartości związanych z szacunkiem wobec nich oraz przestrzegania ich praw, organizacja może żądać danych (w tym dokumentów) dotyczących:

- a. wykształcenia,
- b. kwalifikacji zawodowych,
- c. przebiegu dotychczasowego zatrudnienia kandydata/ki/x.

W każdym przypadku organizacja musi posiadać dane pozwalające zidentyfikować osobę przez nią zatrudnioną, niezależnie od podstawy zatrudnienia. Organizacja powinna zatem znać:

- a. imię (imiona) i nazwisko,
- b. datę urodzenia,
- c. dane kontaktowe osoby zatrudnianej.

Poproś kandydata/kę/x o referencje z poprzednich miejsc zatrudnienia.

Organizacja może prosić kandydata/kę/x o przedstawienie referencji od poprzedniego pracodawcy lub o podanie kontaktu do osoby, która takie referencje może wystawić. Podstawą dostarczenia referencji lub kontaktu do byłych pracodawców jest zgoda kandydata/ki/x. Niepodanie takich danych w świetle obowiązujących przepisów nie powinno rodzić dla tej osoby negatywnych konsekwencji w postaci np. odmowy zatrudnienia wyłącznie w oparciu o tę podstawę. Organizacja nie może samodzielnie prowadzić tzw. screeningu osób ubiegających się o pracę, gdyż ograniczają ją w tym zakresie przepisy ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych oraz Kodeksu pracy.

15 lutego 2024 r. weszły w życie nowe przepisy dotyczące przeciwdziałania przestępczości na tle seksualnym oraz ochrony małoletnich, które rozszerzyły obowiązki dotyczące weryfikacji osób zatrudnianych do pracy z małoletnimi. Od 15 lutego 2024 r. obowiązują nowe przepisy obejmujące poprawkę do Ustawy z 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (t.j. Dz.U. z 2026 r. poz. 110) – głównie sprowadzające się do art. 21 ww. ustawy. Rozszerzają one obowiązki weryfikacyjne podmiotów zatrudniających do pracy z małoletnimi, wymagając prześwietlenia potencjalnego pracownika/czki/x i podwykonawcy/czyni/x aż 20 lat wstecz, także z okresów zamieszkiwania poza granicami Polski. Ponadto rozszerzają katalog działalności wymagających dodatkowej weryfikacji osób dopuszczanych do pracy z małoletnimi, a także nakładają nowe obowiązki informacyjne na osoby podejmujące się takich prac. Poniżej kluczowe informacje.

Przed dopuszczeniem osoby zatrudnianej do wykonywania obowiązków związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem małoletnich lub z opieką nad nimi organizacja jest zobowiązana sprawdzić osobę zatrudnianą w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym – Rejestr z dostępem ograniczonym oraz Rejestr osób w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze.

Przed dopuszczeniem osoby do działalności wskazanej powyżej, kandydat/ka/x przedkłada Fundacji informację z Krajowego Rejestru Karnego oraz informację z Rejestru Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym w wymaganym prawem zakresie.

Wydruki zaświadczeń z Rejestrów należy przechowywać w aktach osobowych pracownika/czki/x lub analogicznej dokumentacji dotyczącej współpracownika/czki/x.

Jeżeli osoba posiada obywatelstwo inne niż polskie wówczas powinna przedłożyć Ci również informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa uzyskiwaną do

celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi, bądź informację z rejestru karnego, jeżeli prawo tego państwa nie przewiduje wydawania informacji dla w/w celów.

Pobierz od kandydata/ki/x oświadczenie o państwie/ach zamieszkiwania w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczypospolita Polska i państwo obywatelstwa, złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej.

Jeżeli prawo państwa, z którego ma być przedłożona informacja o niekaralności, nie przewiduje wydawania takiej informacji lub nie prowadzi rejestru karnego, wówczas kandydat/ka/x składa pod rygorem odpowiedzialności karnej oświadczenie o tym fakcie wraz z oświadczeniem, że nie była prawomocnie skazana w tym państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec niej innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściła się takich czynów zabronionych, oraz że nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy, stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.

Pod oświadczeniami składanymi pod rygorem odpowiedzialności karnej składa się oświadczenie o następującej treści: Jestem świadomy/a/x odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Oświadczenie to zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Gdy pozwalają na to przepisy prawa, organizacja jest zobowiązana do domagania się od osoby zatrudnianej zaświadczenia z Krajowego Rejestru Karnego. Zaświadczenia z KRK można domagać się wyłącznie w przypadkach, gdy przepisy prawa wprost wskazują, że pracowników/czki/x w zawodach lub na danych stanowiskach obowiązuje wymóg niekaralności. Wymóg niekaralności obowiązuje m.in. nauczycieli/ki/x, w tym nauczycieli/ki/x zatrudnionych w placówkach publicznych oraz niepublicznych (a takie mogą być prowadzone także przez organizacje pozarządowe) oraz kierownika/czki/x i wychowawcę/czynie/x wypoczynku dzieci.

Postanowienia dotyczące zastąpienia informacji z zagranicznego rejestru karnego oświadczeniem odnoszą się wyłącznie do sytuacji wskazanych powyżej, w których prawo danego państwa nie przewiduje wydawania takiej informacji lub państwo to nie prowadzi rejestru karnego. W takim przypadku stosuje się oświadczenie składane pod rygorem odpowiedzialności karnej, o którym mowa powyżej.

Zasady ochrony danych osobowych oraz wizerunku dzieci w placówce

1. FWSD zapewnia najwyższe standardy ochrony danych osobowych dzieci zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
2. FWSD uznając prawo dziecka do prywatności i ochrony dóbr osobistych, zapewnia ochronę wizerunku dziecka.
3. Zgoda na utrwalanie wizerunku dziecka musi być wyrażona przez opiekuna/kę/x dziecka na piśmie.
4. Personelowi fundacji nie wolno umożliwiać przedstawicielom/kom/x mediów utrwalania wizerunku dziecka (filmowanie, fotografowanie, nagrywanie głosu dziecka) na terenie fundacji bez pisemnej zgody opiekuna/ki/x dziecka.
5. W celu uzyskania zgody, o której mowa powyżej, personel fundacji może skontaktować się z opiekunem/ką/x dziecka i ustalić procedurę uzyskania zgody. Niedopuszczalne jest podanie przedstawicielowi/ce/x mediów danych kontaktowych do opiekuna/ki/x dziecka – bez wiedzy i zgody tego opiekuna/ki/x.
6. Jeżeli wizerunek dziecka stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak: zgromadzenie, krajobraz, publiczna impreza, zgoda opiekuna na utrwalanie wizerunku dziecka nie jest wymagana. Zawsze należy jednak zachować zasadę "do no harm" oraz uszanować sprzeciw dziecka wobec utrwalania lub wykorzystywania jego wizerunku.

Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci

1. Personel Fundacji przechodzi obowiązkowe szkolenie z zakresu ochrony dzieci przed dopuszczeniem do pracy oraz okresowe szkolenia zwiększające kompetencje w tym zakresie. W ramach wykonywanych obowiązków personel zwraca uwagę na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci.
2. W przypadku zidentyfikowania czynników ryzyka personel fundacji podejmuje rozmowę z opiekunami/kami/x, przekazując informacje na temat dostępnej oferty wsparcia i motywując ich do szukania dla siebie pomocy.
3. Personel monitoruje sytuację i dobrostan dziecka.
4. Personel zna i stosuje zasady bezpiecznych relacji personel–dziecko opisanych w niniejszej Polityce.

Procedury interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka

1 Zagrożenia bezpieczeństwa

1. Zagrożenie bezpieczeństwa dzieci może przybierać różne formy, z wykorzystaniem różnych sposobów kontaktu i komunikowania.

2. Na potrzeby niniejszego dokumentu przyjęto następującą kwalifikację zagrożenia bezpieczeństwa dzieci:

- a) popełniono przestępstwo na szkodę dziecka (np. wykorzystanie seksualne, znęcanie się nad dzieckiem),
- b) doszło do innej formy krzywdzenia, niebędącej przestępstwem, takiej jak np. krzyk, kary fizyczne, poniżanie,
- c) doszło do zaniedbania potrzeb życiowych dziecka (np. związanych z żywieniem, higieną czy zdrowiem).

3. Na potrzeby niniejszego dokumentu wyróżniono procedury interwencji w przypadku podejrzenia działania na szkodę dziecka przez:

- a) osoby dorosłe (personel, inne osoby trzecie, rodziców lub opiekunów/ek/x prawnych),
- b) inne dziecko.

2 Prowadzenie interwencji

1. W przypadku powzięcia przez członka/inie/x personelu podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone lub zgłoszenia takiej okoliczności przez dziecko lub opiekuna/kę/x dziecka, członek/ini/x personelu ma obowiązek sporządzenia notatki służbowej i przekazania uzyskanej informacji zarządowi organizacji. Notatka może mieć formę pisemną lub mailową.

2. Interwencja prowadzona jest przez przedstawiciela/kę/x fundacji, który może wyznaczyć na stałe do tego zadania inną osobę. W przypadku wyznaczenia takiej osoby jej dane (imię, nazwisko, email, telefon) zostaną podane do wiadomości personelu, dzieci i opiekunów/ek/x.

3. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony osoby wyznaczonej do prowadzenia interwencji, wówczas interwencja prowadzona jest przez zarząd Fundacji W Stronę Dialogu.

4. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony członka/członkini/x zarządu organizacji, interwencję prowadzi niezależna osoba spoza Zarządu, uprzednio wyznaczona przez Fundację do przyjmowania i prowadzenia takich zgłoszeń. Dane kontaktowe tej osoby są udostępnione personelowi.

5. Do udziału w interwencji można doprosić specjalistów/ki/x, w szczególności psychologów/zki/x i pedagogów/ zki/x, celem skorzystania z ich pomocy przy rozmowie z dzieckiem o trudnych doświadczeniach.

6. Przedstawiciel/ka/x fundacji informuje opiekunów/ki/x o obowiązku zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura, policja, sąd rodzinno-opiekunczy lub najbliższy ośrodek pomocy społecznej), o ile poinformowanie opiekuna/ki/x nie zagraża dobru dziecka ani prawidłowemu tokowi postępowania. W razie wątpliwości kolejność działań ustala się z właściwymi służbami.

7. Po poinformowaniu opiekunów/ek/x zgodnie z punktem poprzedzającym, przedstawiciel/ka/x fundacji składa zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa do prokuratury/policji lub wnioski o wgląd w sytuację rodziny do sądu rejonowego, wydziału rodzinnego i nieletnich, ośrodka pomocy społecznej.

8. Dalszy tok postępowania leży w kompetencjach instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym.

3 Zagrożenie zdrowia lub życia

W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu, należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112 lub 999 (pogotowie). Poinformowania służb dokonuje członek/ini/x personelu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu.

W oczekiwaniu na służby ratunkowe członek/ini/x personelu powinien podjąć rozsądne i zgodne z posiadanymi umiejętnościami kroki służące uchyleniu lub zmniejszeniu grożącego dziecku niebezpieczeństwa w zakresie w jakim takie działania nie prowadzą do zagrożenia własnego życia lub zdrowia, w tym udzielić dziecku pierwszej pomocy jeżeli tego wymaga.

4 Krzywdzenie przez osobę dorosłą

1. W przypadku, gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka przedstawiciel/ka/x fundacji przeprowadza rozmowę z dzieckiem i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) dziecka, w szczególności jego opiekunami/kami/x.

2. Przedstawiciel/ka/x fundacji stara się ustalić przebieg zdarzenia, ale także wpływ zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka.

3. Przedstawiciel/ka/x fundacji organizuje spotkanie/a z opiekunami/kami/x dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb.

4. W przypadku, gdy wobec dziecka popełniono przestępstwo przedstawiciel/ka/x fundacji sporządza zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa i przekazuje je do właściwej miejscowo policji lub prokuratury.

5. W przypadku, gdy z rozmowy z opiekunami/kami/x wynika, że nie są oni zainteresowani pomocą dziecku, ignorują zdarzenie lub w inny sposób nie wspierają dziecka, które doświadczyło krzywdy, zarząd organizacji sporządza wniosek o wgląd w sytuację rodziny, który kieruje do właściwego sądu rodzinnego.

6. W przypadku, gdy z przeprowadzonych ustaleń wynika, że opiekunowie/ki/x dziecka zaniedbują jego potrzeby psychofizyczne lub rodzina jest niewydolna wychowawczo (np. dziecko chodzi w nieadekwatnych do pogody ubraniach, opuszcza miejsce zamieszkania bez nadzoru osoby dorosłej), należy poinformować właściwy ośrodek pomocy społecznej o potrzebie wsparcia rodziny. Jeżeli istnieje podejrzenie stosowania przemocy wobec dziecka (np. rodzic/inny domownik/czka/x krzyczy na dziecko, stosuje klapsy lub podobne rodzajowo kary fizyczne) albo zaniedbania wymagającego interwencji, należy zawiadomić Policję lub właściwy ośrodek pomocy społecznej/MOPS, które podejmują działania zgodnie ze swoimi kompetencjami, w tym - gdy zachodzą ku temu przesłanki - działania w ramach procedury "Niebieskie Karty".

7. W przypadku, gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka przez członka/inie/x personelu organizacji, wówczas osoba ta zostaje odsunięta od wszelkich form kontaktu z dziećmi (nie tylko dzieckiem pokrzywdzonym) do czasu wyjaśnienia sprawy.

8. W przypadku, gdy członek/ini/x personelu fundacji dopuścił/a/x się wobec dziecka innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę, przedstawiciel/ka/x fundacji powinien/a/x zbadać wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności wysłuchać osobę podejrzaną o krzywdzenie, dziecko oraz innych świadków/inie/x zdarzenia. W sytuacji, gdy naruszenie dobra dziecka jest znaczne, w szczególności, gdy doszło do dyskryminacji lub naruszenia godności dziecka, należy rozważyć rozwiązanie stosunku prawnego z osobą, która dopuściła się krzywdzenia lub zarekomendować takie rozwiązanie zwierzchnikom/czkom/x tej osoby. Jeżeli osoba, która dopuściła się krzywdzenia, nie jest bezpośrednio zatrudniona przez fundację, lecz przez podmiot trzeci, wówczas należy zarekomendować zakaz wstępu tej osoby na teren organizacji, a w razie potrzeby rozwiązać umowę z instytucją współpracującą.

9. Wszystkie osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych, powzięły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

10. W przypadku, gdy podejrzenie zagrożenia bezpieczeństwa dziecka zgłosili opiekunowie dziecka, a podejrzenie to nie zostało potwierdzone, należy o tym fakcie poinformować opiekunów/ki/x dziecka na piśmie.

11. Ze wszystkich rodzajów interwencji należy sporządzić kartę interwencji zawierającą opis zdarzenia, obejmujący datę, okoliczności i uczestników oraz jego kwalifikację, wraz ze sposobem reakcji. Karty interwencji przechowuje osoba odpowiedzialna za Politykę ochrony dzieci w zabezpieczonej dokumentacji papierowej lub elektronicznej, z dostępem ograniczonym do osób upoważnionych, zgodnie z zasadami ochrony danych osobowych.

5 Krzywdzenie rówieśnicze

1. Małoletni powinni między sobą odnosić się z szacunkiem i zachowywać zasady poszanowania godności drugiej osoby oraz tolerancji.

2. Za zachowania niedopuszczalne pomiędzy małoletnimi uznawane są:

1) stosowanie przemocy psychicznej lub fizycznej, ostracyzm, szantaż lub molestowanie;

2) obrażanie innych rówieśników w kontaktach bezpośrednich i poprzez komunikatory elektroniczne lub media społecznościowe;

3) odnoszenie się do siebie w sposób wulgarny;

4) stosowanie używek, alkoholu i środków działających podobnie do alkoholu;

5) wykonywanie zdjęć bez zgody drugiej osoby lub innego rodzaju przemocy cyfrowej;

6) namawianie innych do podejmowania ryzykownych i niebezpiecznych zachowań (wyzwań) grożących uszczerbkiem na zdrowiu.

3. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez inne dziecko przebywające na terenie siedziby fundacji (np. na zajęciach grupowych) należy przeprowadzić rozmowę z dzieckiem podejrzewanym o krzywdzenie oraz jego opiekunami/kami/x, a także oddzielnie z dzieckiem poddawany krzywdzeniu i jego opiekunami/kami/x. Ponadto należy porozmawiać z innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu. W trakcie rozmów należy dążyć do ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka krzywdzonego.

4. Wspólnie z opiekunami/kami/x dziecka krzywdzącego należy opracować plan naprawczy, celem zmiany niepożądanych zachowań.

5. Z opiekunami/kami/x dziecka poddawanego krzywdzeniu należy opracować plan zapewnienia mu bezpieczeństwa, włączając w ten plan sposoby odizolowania go od źródeł zagrożenia.

6. W trakcie rozmów należy upewnić się, że dziecko podejrzewane o krzywdzenie innego dziecka samo nie jest krzywdzone przez opiekunów/ki/x, innych dorosłych

bądź inne dzieci. W przypadku potwierdzenia takiej okoliczności należy podjąć interwencję także w stosunku do tego dziecka.

7. W przypadku, gdy dziecko krzywdzące nie uczestniczy w działaniach organizacji należy porozmawiać z dzieckiem poddawany krzywdzeniu, innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu, a także z opiekunami/kami/x dziecka krzywdzonego celem ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Przedstawiciel/ka/x fundacji organizuje spotkanie/a z opiekunami/kami/x dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb oraz o sposobach reakcji na zdarzenie (poinformowanie sądu rodzinnego, poinformowanie szkoły, poinformowanie opiekunów dziecka krzywdzącego).

8. Gdy zachowanie małoletniego może stanowić czyn zabroniony/czyn karalny albo poważnie zagraża bezpieczeństwu, osoba odpowiedzialna dokonuje wymaganej prawem notyfikacji do sądu rodzinnego, Policji lub prokuratury.

9. Jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie jest dziecko powyżej lat 17, a jego zachowanie stanowi przestępstwo, wówczas należy poinformować właściwą miejscowo jednostkę policji lub prokuratury poprzez pisemne zawiadomienie.

Dostęp małoletnich do Internetu

1. Fundacja i jej pracownicy./czki/x, zapewniając dzieciom dostęp do Internetu za pomocą własnej sieci bezprzewodowej, są zobowiązani podejmować działania, które zablokują dostęp do treści nielegalnych, szkodliwych i nieodpowiednich dla dziecka.

2. Jeżeli Fundacja udostępnia dzieciom urządzenia połączone z Internetem, niezbędne jest wdrożenia standardów dotyczących bezpieczeństwa online. W tym zakresie stosuje się wytyczne opublikowane przez Ministerstwo Sprawiedliwości na stronie: <https://www.gov.pl/web/sprawiedliwosc/wytyczne-do-standardow-ochrony-dzieci---ochrona-dziecka-w-internecie>.

3. Podczas zajęć z dziećmi pracownicy/czki/x Fundacji stosują zasady higieny cyfrowej, oraz starają się obserwować sposób korzystania przez dzieci z narzędzi cyfrowych w tym telefonów, ograniczając ryzyka związane z krzywdzeniem wirtualnym.

Monitoring stosowania Polityki

Przedstawiciele/ki/x Fundacji wyznaczają Koordynatora/kę/x ds. Ochrony Dzieci jako osobę odpowiedzialną za Politykę ochrony dzieci w Fundacji W Stronę Dialogu.

1. Osoba, o której mowa powyżej, jest odpowiedzialna za monitorowanie realizacji polityki, za reagowanie na sygnały naruszenia polityki oraz za proponowanie zmian w polityce.
2. Osoba, o której mowa, przeprowadza wśród personelu fundacji ankietę monitorującą poziom realizacji polityki nie rzadziej niż raz na 24 miesiące.
3. W ankiecie personel może proponować zmiany polityki oraz wskazywać naruszenia polityki w fundacji.
4. Przedstawiciele/ki/x fundacji wprowadzają do polityki niezbędne zmiany i ogłaszają personelowi nowe brzmienie polityki.

Przepisy końcowe

1. Polityka wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.
2. Ogłoszenie następuje w sposób dostępny dla personelu fundacji, w szczególności poprzez wywieszenie w miejscu ogłoszeń dla personelu lub w odpowiednim folderze na sieci lub poprzez przesłanie jej tekstu drogą elektroniczną. Fundacja może dodatkowo udostępniać Politykę rodzicom i opiekunom/kom/x oraz publikować ją na stronie internetowej, w tym w językach odpowiadających potrzebom odbiorców projektów (np. w języku ukraińskim).

Załącznik 1**Zasady bezpiecznych relacji personel – dziecko**

Naczelną zasadą wszystkich czynności podejmowanych przez personel jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Personel traktuje dziecko z szacunkiem oraz uwzględnia jego godność i potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie przemocy wobec dziecka w jakiegokolwiek formie. Personel realizując te cele działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych organizacji oraz swoich kompetencji. Zasady bezpiecznych relacji personelu z dziećmi obowiązują wszystkich pracowników/czki/x, współpracowników/czki/x, stażystów/ki/x i wolontariuszy/ki/x, osoby członkowskie fundacji, a także każdą dorosłą osobę mającą kontakt z dziećmi znajdującymi się pod opieką fundacji, jeśli kontakt ten odbywa się za zgodą fundacji i/lub na jej terenie. Znajomość i zaakceptowanie zasad są potwierdzone podpisaniem oświadczenia.

Relacje personelu z dziećmi

Jesteś zobowiązany/a/x do utrzymywania profesjonalnej relacji z dziećmi i każdorazowego rozważenia czy twoja reakcja, komunikat bądź działanie wobec dziecka są adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe wobec innych dzieci. Działaj w sposób otwarty i przejrzysty dla innych, aby zminimalizować ryzyko błędnej interpretacji twojego zachowania.

Komunikacja z dziećmi

1. W komunikacji z dziećmi zachowuj cierpliwość i szacunek.
2. Słuchaj uważnie dzieci i udzielaj im odpowiedzi adekwatnych do ich wieku, etapu rozwoju i danej sytuacji, z uwzględnieniem niepełnosprawności, specjalnych potrzeb edukacyjnych oraz bariery językowej.
3. Nie wolno ci zawstydząć, upokarzać, lekceważyć i obrażać dziecka. Nie wolno ci krzyczeć na dziecko w sytuacji innej niż wynikająca z bezpieczeństwa dziecka lub innych dzieci.
4. Nie wolno ci ujawniać informacji wrażliwych dotyczących dziecka wobec osób nieuprawnionych, w tym wobec innych dzieci. Obejmuje to wizerunek dziecka, informacje o jego/jej/x sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej.
5. Podejmując decyzje dotyczące dziecka, poinformuj je o tym i staraj się brać pod uwagę jego oczekiwania.
6. Szanuj prawo dziecka do prywatności. Jeśli konieczne jest odstępnie od zasady poufności, aby chronić dziecko, wyjaśnij mu to najszybciej jak to możliwe.

7. Zadbaj o to, aby być w zasięgu wzroku lub słuchu innych członków/in/x personelu, kiedy prowadzisz aktywności z dziećmi. W wyjątkowych i uzasadnionych sytuacjach, kiedy musisz zostać z dzieckiem sam na sam, zawsze powiadom o tym inne osoby z personelu oraz poinformuj, w którym dokładnie miejscu będziesz przebywać wraz z dzieckiem.

8. Nie wolno ci zachowywać się w obecności dzieci w sposób niestosowny. Obejmuje to używanie wulgarnych słów, gestów i żartów, czynienie obraźliwych uwag, nawiązywanie w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej oraz wykorzystywanie wobec dziecka relacji władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby).

9. Zapewnij dzieci, że jeśli czują się niekomfortowo w jakiejś sytuacji, wobec konkretnego zachowania czy słów, mogą o tym powiedzieć tobie lub wskazanej osobie (w zależności od procedur interwencji, jakie przyjęła organizacja) i mogą oczekiwać odpowiedniej reakcji i/lub pomocy.

Działania z dziećmi

1. Doceniaj i szanuj wkład dzieci w podejmowane działania, aktywnie je angażuj i traktuj równo bez względu na ich płeć, orientację psychoseksualną, tożsamość płciową, sprawność/niepełnosprawność, status społeczny, etniczny, kulturowy, religijny i światopogląd.

2. Unikaj faworyzowania dzieci.

3. Nie wolno ci nawiązywać z dzieckiem jakichkolwiek relacji romantycznych lub seksualnych ani składać mu propozycji o nieodpowiednim charakterze lub odpowiadać na tego rodzaju propozycje. Obejmuje to także seksualne komentarze, żarty, gesty oraz udostępnianie dzieciom treści erotycznych i pornograficznych bez względu na ich formę. Zaobserwowanie zachowania seksualizowanego lub nieadekwatnego do wieku lub etapu rozwoju dziecka może świadczyć o doświadczeniu krzywdzenia lub innych problemach wychowawczych i wymaga wszczęcia interwencji zgodnie z niniejszymi standardami.

4. Nie wolno ci utrwalać wizerunku dziecka (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie) dla potrzeb prywatnych. Dotyczy to także umożliwienia osobom trzecim utrwalenia wizerunków dzieci, jeśli zarząd organizacji nie został o tym poinformowany, nie wyraził na to zgody i nie uzyskał zgód rodziców lub opiekunów/ek/x prawnych oraz samych dzieci. Oprócz zgody opiekuna/ki/x należy respektować świadomą zgodę dziecka, odpowiednią do jego wieku i dojrzałości. Dziecko może odmówić fotografowania lub nagrywania bez negatywnych konsekwencji, nawet jeśli opiekun/ka/x wyraził/a/x zgodę.

5. Nie wolno ci proponować dzieciom alkoholu, wyrobów tytoniowych ani nielegalnych substancji, jak również używać ich w obecności dzieci.

6. Nie wolno ci przyjmować pieniędzy ani prezentów od dziecka, ani rodziców lub opiekunów/ek/x prawnych dziecka. Nie wolno ci wchodzić w relacje jakiegokolwiek zależności wobec dziecka lub rodziców lub opiekunów/ek/x dziecka, które mogłyby prowadzić do oskarżeń o nierówne traktowanie bądź czerpanie korzyści majątkowych i innych.

7. Wszystkie ryzykowne sytuacje, które obejmują zauroczenie dziecka przez osobę z personelu lub osobę z personelu przez dziecko, muszą być raportowane zarządowi.

8. Jeśli jesteś ich świadkiem/inią/x reaguj stanowczo, ale z wyczuciem, aby zachować godność osób zainteresowanych.

Kontakt fizyczny z dziećmi

Każde przemocowe działanie wobec dziecka jest niedopuszczalne. Istnieją jednak sytuacje, w których fizyczny kontakt z dzieckiem może być stosowny i spełnia zasady bezpiecznego kontaktu: jest odpowiedzią na potrzeby dziecka w danym momencie, uwzględnia wiek dziecka, etap rozwojowy, płeć, kontekst kulturowy i sytuacyjny. Nie można jednak wyznaczyć uniwersalnej stosowności każdego takiego kontaktu fizycznego, ponieważ zachowanie odpowiednie wobec jednego dziecka może być nieodpowiednie wobec innego. Kieruj się zawsze swoim profesjonalnym osądem, słuchając, obserwując i odnotowując reakcję dziecka, pytając je o zgodę na kontakt fizyczny (np. przytulenie) i zachowując świadomość, że nawet przy twoich dobrych intencjach taki kontakt może być błędnie zinterpretowany przez dziecko lub osoby trzecie.

1. Nie wolno ci bić, szturchać, popychać ani w jakikolwiek sposób naruszać integralności fizycznej dziecka.

2. Nigdy nie dotykaj dziecka w sposób, który może być uznany za nieprzystojny lub niestosowny.

3. Zawsze bądź przygotowany/a/x na wyjaśnienie swoich działań.

4. Nie angażuj się w takie aktywności jak łaskotanie, udawane walki z dziećmi czy brutalne zabawy fizyczne.

5. Zachowaj szczególną ostrożność wobec dzieci, które doświadczyły nadużycia i krzywdzenia, w tym seksualnego, fizycznego bądź zaniedbania. Takie doświadczenia mogą czasem sprawić, że dziecko będzie dążyć do nawiązania niestosownych bądź nieadekwatnych fizycznych kontaktów z dorosłymi. W takich sytuacjach powinieneś/aś/x reagować z wyczuciem, jednak stanowczo i pomóc dziecku zrozumieć znaczenie osobistych granic.

6. Kontakt fizyczny z dzieckiem nigdy nie może być niejawny bądź ukrywany, wiązać się z jakąkolwiek gratyfikacją ani wynikać z relacji władzy. Jeśli będziesz

świadkiem/iną/x jakiegokolwiek z wyżej opisanych zachowań i/lub sytuacji ze strony innych dorosłych lub dzieci, zawsze poinformuj o tym osobę odpowiedzialną i/lub postąp zgodnie z obowiązującą procedurą interwencji.

7. W sytuacjach wymagających czynności pielęgnacyjnych i higienicznych wobec dziecka, unikaj innego niż niezbędny kontaktu fizycznego z dzieckiem. Dotyczy to zwłaszcza pomagania dziecku w ubieraniu i rozbieraniu, jedzeniu, myciu, przewijaniu i w korzystaniu z toalety. Zadbaj o to, aby w każdej z czynności pielęgnacyjnych i higienicznych asystowała ci inna osoba z organizacji. Jeśli pielęgnacja i opieka higieniczna nad dziećmi należą do twoich obowiązków, zostaniesz przeszkolony w tym kierunku.

8. Podczas dłuższych niż jednodniowe wyjazdów i wycieczek niedopuszczalne jest spanie z dzieckiem w jednym łóżku lub w jednym pokoju.

Kontakty poza godzinami pracy

Co do zasady kontakt z dziećmi powinien odbywać się wyłącznie w godzinach pracy i dotyczyć celów mieszczących się w zakresie twoich obowiązków.

1. Nie wolno ci zapraszać dzieci do swojego miejsca zamieszkania ani spotykać się z nimi poza godzinami pracy. Obejmuje to także kontakty z dziećmi poprzez prywatne kanały komunikacji (prywatny telefon, e-mail, komunikatory, profile w mediach społecznościowych).

2. Jeśli zachodzi taka konieczność, właściwą formą komunikacji z dziećmi i ich rodzicami lub opiekunami/kami/x poza godzinami pracy są kanały służbowe (e-mail, telefon służbowy).

3. Jeśli zachodzi konieczność spotkania z dziećmi poza godzinami pracy, musisz poinformować o tym przedstawiciela/kę/x fundacji (osobę przełożoną), a rodzice lub opiekunowie/ki/x prawni dzieci muszą wyrazić zgodę na taki kontakt.

4. Utrzymywanie relacji towarzyskich lub rodzinnych (jeśli dzieci i rodzice lub opiekunowie/ki/x dzieci są osobami bliskimi wobec osoby z personelu fundacji) wymaga zachowania poufności wszystkich informacji dotyczących innych dzieci, ich rodziców lub opiekunów/ek/x.

Bezpieczeństwo online

Bądź świadom/a/x cyfrowych zagrożeń i ryzyka wynikającego z rejestrowania twojej prywatnej aktywności w sieci przez aplikacje i algorytmy, ale także twoich własnych działań w internecie. Dotyczy to lajkowania określonych stron, korzystania z aplikacji randkowych, na których możesz spotkać dzieci, z którymi prowadzisz zawodowe działania, obserwowania określonych osób/stron w mediach społecznościowych i ustawień prywatności kont, z których korzystasz. Jeśli twój

profil jest publicznie dostępny, dzieci i ich rodzice lub opiekunowie/ki/x będą mieć wgląd w twoją cyfrową aktywność.

1. Nie wolno ci nawiązywać kontaktów z dziećmi znajdującymi się pod opieką organizacji poprzez przyjmowanie bądź wysyłanie zaproszeń w mediach społecznościowych.
2. W trakcie zajęć czy innych aktywności prowadzonych przez organizację osobiste urządzenia elektroniczne powinny być wyłączone lub wyciszone, a funkcjonalność bluetooth wyłączona.

Załącznik 2

**Oświadczenie składane w przypadku braku informacji z zagranicznego rejestru
karnego oraz zobowiązanie do przestrzegania podstawowych zasad ochrony
dzieci**

.....
miejsce i data

Ja,

nr PESEL lub dokumentu tożsamości

państwo, którego dotyczy oświadczenie

Oświadczam, że prawo wyżej wskazanego państwa nie przewiduje sporządzenia informacji o niekaralności do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi lub państwo to nie prowadzi rejestru karnego*.

Jednocześnie oświadczam, że nie byłem/am/x prawomocnie skazany/a/x w tym państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii; nie wydano wobec mnie innego orzeczenia, w którym stwierdzono, że dopuściłem/am/x się takich czynów zabronionych; oraz nie mam obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy stosowania się do zakazu zajmowania stanowisk, wykonywania zawodów albo działalności związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich lub z opieką nad nimi.

Jestem świadomy/a/x odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Ponadto oświadczam, że zapoznałem/am/x się z zasadami ochrony dzieci obowiązującymi w Fundacji W Stronę Dialogu i zobowiązuję się do ich przestrzegania.

* niepotrzebne skreślić

.....
podpis